

Sygn. akt II K 425/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 grudnia 2014 roku

Sąd Rejonowy w Giżycku w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący – SSR Bogdan Wałachowski

Protokolant – sekr.sąd. Aneta Dybikowska

w obecności Prokuratora -----

po rozpoznaniu w dniu 23 grudnia 2014 roku sprawy

D. R. (1) s. J. i Z. z d. J., ur. (...) w G.

oskarżonego o to, że:

W dniu 05 października 2014 roku o godz. 14:20 w m. S. gmina G. droga (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości o zawartości 0,80 mg/l, 0,86 mg/l i 0,85 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu jechał i kierował motorowerem marki R. o nr rej. (...) w ruchu lądowym

tj. o czyn z art. 178a§1 kk

1. Oskarżonego **D. R. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za na podstawie art. 178a § 1 kk w zw. z art. 34 § 1 i 2 kk i art. 35 § 1 kk skazuje go na karę 10 (dziesięć) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 24 (dwadzieścia cztery) godzin w stosunku miesięcznym.
2. Na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 (dwa) lat.
3. Na podstawie art. 49§2 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 200 (dwieście) złotych.
4. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem opłaty sądowej oraz obciąża oskarżonego pozostałymi kosztami sądowymi w kwocie 70 (siedemdziesiąt) złotych.

II K 425/14

UZASADNIENIE

D. R. (1) (lat 30) jest mieszkańcem K. w pobliżu G.. Posiada wykształcenie średnie techniczne. Aktualnie jest zatrudniony. Jest kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu. Nie był w przeszłości karany (protokół przesłuchania podejrzanego k. 12; karta karna k.13).

W dniu 05 października 2014r. oskarżony spożywał alkohol ze swoim kolegą w garażu w G.. Wypił ok. 6-7 piw oraz pół butelki szampana, następnie w godzinach popołudniowych postanowił pojechać motorowerem marki R. o nr rej. (...) należącym do jego matki do miejscowości K.. Mniej więcej w połowie drogi, bo w miejscowości S. został zatrzymany do kontroli drogowej przez funkcjonariuszy Policji. W trakcie badania stanu trzeźwości ujawniono, że D. R. (1) znajduje

się w stanie nietrzeźwości. W krótkich odstępach czasu uzyskano wartości 0,80 mg/l, 0,86 mg/l, 0,85 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu (protokół użycia alkometru k. 2,3, wyjaśnienia oskarżonego k. 12).

Okoliczności popełnienia przez D. R. (1) przypisanego mu czynu, zdaniem Sądu nie budzą wątpliwości. Oskarżony bowiem w wyjaśnieniach, jakie złożył w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Złożył stosowne wyjaśnienia k. 11-12.

Wyjaśnienia te należy zdaniem Sądu zaakceptować, bo są one zgodne z innymi dowodami, zwłaszcza protokołami na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu (k. 2,3), które w żadnym stopniu nie były przez oskarżonego kwestionowane w toku postępowania.

Sąd podzielił także pozostałe dowody przeprowadzone w przedmiotowej sprawie w postaci notatki z miejsca zdarzenia k. 1, zaświadczeń i innych. Dowody te nie budzą wątpliwości oraz nie były kwestionowane przez strony postępowania.

W świetle przeprowadzonej powyżej analizy materiału dowodowego nie ma zatem żadnych wątpliwości, że oskarżony D. R. (1) w 05 października 2014 r. dopuścił się zarzucanego mu czynu, wyczerpującego znamiona przestępstwa określonego w art. 178a§1kk.

Zdaniem Sądu wina oraz społeczna szkodliwość przypisanego oskarżonemu czynu są znaczne. Wskazuje na to analiza tak strony podmiotowej, jak i przedmiotowej tego czynu. Mowa zatem o takich okolicznościach jak czas, miejsce, sposób jego popełnienia, pobudki, motywy, jakimi kierował się oskarżony, wagę naruszonych przez oskarżonego obowiązków, postać zamiaru.

Omawiany występki ma charakter umyślny i może być popełniony w zamiarze bezpośrednim albo ewentualnym. Analiza elementów strony podmiotowej pozwala stwierdzić, że oskarżony popełnił zarzucany mu czyn w warunkach zamiaru, co najmniej ewentualnego, godząc się na możliwość popełnienia przestępstwa. Jednocześnie na dezaprobatę zasługuje motywacja oskarżonego, który prowadził pojazd z błahych pobudek. Sam oskarżony nie potrafił tak naprawdę wskazać, dlaczego wsiadł na motorower i jechał w kierunku K.. Sąd uwzględnił też tę okoliczność, że podróż odbywała się w porze dziennej, gdy natężenie ruchu było duże, a odległość jaką planował przebyć znaczna.

Sąd w pełni zaakceptował wniosek oskarżonego i prokuratora o wymierzenie oskarżonemu kary bez przeprowadzenia rozprawy w trybie tzw. dobrowolnego poddania się odpowiedzialności karnej (art. 335 § 1 kpk) jak wskazano bowiem wyżej okoliczności popełnienia przez oskarżonego czynu nie budzą wątpliwości, brak było też dowodów przeciwnych, które by w jakimkolwiek stopniu podważały możliwość popełnienia przez D. R. zarzucanego mu czynu. W tym celu skierował wniosek prokuratora na posiedzenie by orzec karę i środek karny w wymiarze uzgodnionym wcześniej między stronami.

Uznając oskarżonego za winnego Sąd na podstawie art. 178a § 1 kk w zw. z art. 34 § 1 i 2 kk, 35 § 1 kk skazał go na karę ograniczenia wolności w wymiarze 10 miesięcy z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 24 godziny w stosunku miesięcznym. Nadto na podstawie art. 42 § 2 kk, który to przepis ma charakter obligatoryjny, mając na uwadze znaczny stan nietrzeźwości oskarżonego i związane z tym zagrożenie jakie stworzył w ruchu drogowym, Sąd orzekł środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres lat 2, przy czym intencją Sądu- jak wskazano wyżej- było uwzględnienie wniosku w całości, a więc również w tym zakresie, że orzeczony zakaz miał dotyczyć wyłącznie ruchu lądowego. Wskutek oczywistej omyłki pisarskiej (podobnie jak we wskazaniu daty czynu) ten zapis nie znalazł się w zredagowanym i ogłoszonym orzeczeniu.

Orzekając powyższą karę oraz środek karny Sąd miał na uwadze jako okoliczności obciążające znaczną społeczną szkodliwość wyrażającą się w rodzaju i charakterze naruszonego dobra, jakim jest bezpieczeństwo w komunikacji, sposobie i okolicznościach jego popełnienia oraz rodzaju naruszonych reguł ostrożności obowiązujących w ruchu lądowym, a także stopień ich naruszenia wynikający ze znacznego stanu nietrzeźwości.

Na korzyść oskarżonego Sąd uwzględnił jego dotychczasową niekaralność.

Zdaniem Sądu tak wymierzona kara ograniczenia wolności oraz orzeczony środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych są współmierne do stopnia zawinienia oskarżonego, szkodliwości społecznej czynu jakiego dopuścił się, a nadto winny osiągnąć cele w zakresie wychowawczego i zapobiegawczego oddziaływania na jego osobę jako sprawcy.

Kierując się celami, o których mowa wyżej, dla wzmocnienia funkcji kary, Sąd na podstawie art. 49 § 2 kk orzekł od oskarżonego na rzecz wskazanego w pkt 3 wyroku funduszu świadczenie pieniężne w kwocie 200 zł.

O opłacie i kosztach sądowych w pozostałym zakresie orzeczono jak w pkt 4 wyroku nie znajdując podstaw do zwolnienia oskarżonego od obowiązku uiszczenia powyższych należności na rzecz Skarbu Państwa, zwłaszcza w świetle deklarowanych przez oskarżonego miesięcznych dochodów.